

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

SAŽETAK PRESUDE

(Isključivo za medije. Nije zvaničan dokument.)

ŽALBENO VIJEĆE

Haag, 26. januar 2000.

Sažetak presude po žalbi na kaznu u predmetu Tužilac protiv Duška Tadića

U nastavku slijedi Sažetak presude koji je danas pročitao sudija Shahabuddeen

Žalbena vijeće ovog Međunarodnog suda izreći će presudu u ovom predmetu.

Primjerke presude, koja je u pisanom obliku, sekretar će dostaviti stranama u postupku na kraju ovog pretresa. U skladu s praksom Međunarodnog suda, neću pročitati tekst presude već samo operativni paragraf. Osim što ću pročitati taj paragraf, ograničiću se na uvodna pitanja.

Uvod

Žalbena vijeće pred sobom ima dvije žalbe koje je Duško Tadić podnio na Presude o kazni koje su izrekla dva različita pretresna vijeća 14. jula 1997., odnosno 11. novembra 1999. godine. Oni su podnijeti na sljedeći način.

Žalilac, Duško Tadić uhapšen je u 12. februara 1994. u Njemačkoj. Zahtjev za ustupanje nadležnosti Međunarodnog suda poslat je njemačkom sudu 8. novembra 1994. godine. Duško Tadić je prebačen u nadležnost Međunarodnog suda 24. aprila 1995. i nalazi se u pritvoru sve do sada.

Duško Tadić se tereti po 34 tačke za zločine u nadležnosti Međunarodnog suda. Na prvom stupanju pred sud 26. aprila 1995. godine izjavio je da nije kriv ni po jednoj tački optužnice. Tri od ovih tačaka su naknadno povučene tokom suđenja.

Pretresno vijeće je 7. maja 1997. godine Duška Tadića proglasilo krivim po devet tačaka, djelimično krivim po dvije tačke i oslobodilo krivice po 20 tačaka. Naknadnom Presudom o kazni, izdatoj 14. jula 1997. godine, Pretresno vijeće je izreklo kazne u rasponu od 6 do 20 godina zatvora za svaku od tačaka za koje je Duško Tadić osuđen i naložilo da se svaka od kazni služi uporedno *inter se*. Pretresno vijeće je predložilo da, osim ukoliko ne dođe do izuzetnih okolnosti, kazna Dušku Tadiću ne bude preinačena ili na drugi način skraćena na vremenski period manji od deset godina od izricanja Presude o kazni "ili konačnog rješenja po svakoj žalbi, zavisno od toga koji postupak bude zadnji". Nadalje, izračunavajući vrijeme koje je Duško Tadić proveo u pritvoru, Pretresno vijeće je smatralo da on nema pravo da mu se uračuna vrijeme koje je proveo od prvobitnog hapšenja u Njemačkoj, već samo od naknadnog datuma kada je Njemačkoj upućen zahtjev za ustupanje u nadležnost Međunarodnog suda. Pretresno vijeće je takođe naložilo da u minimalnu kaznu koju je izreklo ne može biti uračunato bilo koje vrijeme već provedeno u pritvoru.

I Duško Tadić i tužilaštvo su uložili žalbu na različite aspekte Presude. Sem toga, Duško Tadić je podnio žalbu na Presudu o kazni.

Žalbena vijeće je 15. jula 1999. izreklo svoju Presudu po dvije žalbe. Preinačivši Presudu u pojedinim segmentima, Žalbena vijeće je proglasilo žalioca krivim po više dodatnih tačaka. Uz saglasnost strana u postupku, Žalbena vijeće je odgodilo izricanje

Internet adresa: <http://www.icty.org>

Služba za medije/komunikacije

Churchillplein 1, 2517 JW The Hague. P.O. Box 13888, 2501 EW The Hague. The Netherlands

Tel.: +31-70-512-5343; 512-5356 Fax: +31-70-512-5355

kazne za ove dodatne tačke do posebne faze procedure izricanja kazne. Smatrajući da ova dva pitanja mogu na odgovarajući način biti sagledana zajedno, Žalbeno vijeće je na sličan način odgodilo izricanje presude po žalbi Duška Tadića na presudu o kazni do završetka procedure izricanja kazne.

Žalbeno vijeće je, uz pristanak stana u postupku kasnije vratilo predmet na izricanje kazne u vezi s dodatnim tačkama pretresnom veću koje će imenovati predsjednik Međunarodnog suda.

Imenovano Pretresno vijeće je 11. novembra 1999. godine donijelo presudu o kazni po dodatnim tačkama. Pretresno vijeće je izreklo kazne u rasponu od 6 do 25 godina za svaku od tačaka i odredilo da se nove kazne izdržavaju uporedno i *inter se* i u vezi s svakom od kazni koje su izrečene Presudom o kazni od 14. jula 1997. godine. Pretresno vijeće je zaključilo da je Duško Tadić imao pravo da mu se uračuna vrijeme provedeno u pritvoru samo od onog momenta kada je Njemačkoj upućen zahtjev za ustupanje nadležnosti Međunarodnom sudu.

Duško Tadić je 25. novembra 1999. godine uložio žalbu na drugu Presudu o kazni. Žalbeno vijeće je 3. decembra 1999. naložilo da se žalbe Duška Tadića na dve presude o kazni spoje.

Shodno tome, ova presuda se odnosi na obje žalbe Duška Tadića, na Presudu o kazni od 14. jula 1997. i njegovu žalbu na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. godine.

Što se tiče ove dve žalbe, uradiću tri stvari. Kao prvo, predstavim tekst Presude Žalbenog vijeća. Kao drugo, iznijem sažetak nalaza Žalbenog vijeća. Na kraju ću pročitati dispozitiv Presude Žalbenog vijeća.

Naglašavam da je Presuda iznesena u tekstu koji će biti podijeljen. Ova izjava ne predstavlja Presudu Žalbenog vijeća, izuzev čitanja dispozitiva Presude.

Struktura Presude

Presuda koju izričemo danas podijeljena je na tri dijela. Prvi dio se odnosi na proceduralni kontekst žalbi, zajedno s odgovarajućim žalbenim osnovama i zatraženim pravnim lijekovima. Drugi dio odnosi se na žalbu Duška Tadića na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine. Treći dio se odnosi na žalbu Duška Tadića na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. godine.

Sada ću se nakratko osvrnuti na žalbene osnove i pravne lijekove zatražene u ove dvije žalbe.

Žalbeni osnovi i zatraženi pravni lijekovi

Žalba na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine

Kao prvo, žaliočeva žalba na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine. Podnijeta su tri žalbena osnova.

Prvi žalbeni osnov je kako slijedi:

Ukupna kazna od 20 godina zatvora koju je utvrdilo Pretresno vijeće nije pravična.

U vezi s ovim žalbenim osnovom, žalilac je pokrenuo tri zasebna pitanja. On tvrdi da:

(i) je kazna nepravična i da je duža nego što činjenice u ovom predmetu to nalažu;

(ii) je Pretresno vijeće pogriješilo jer nije dovoljno uzelo u obzir praksu izricanja kazni u bivšoj Jugoslaviji kako nalaže član 24 Statuta Međunarodnog suda;

(iii) je Pretresno vijeće pogriješilo jer nije dovoljno pažnje posvetilo ličnim okolnostima žalioca.

Druga i treća žalbena osnova su kako slijedi:

2. Pretresno vijeće je pogriješilo kada je predložilo da izračunavanje minimalne kazne treba da počne "od dana izricanja Presude o kazni ili do konačnog rješenja po svakoj žalbi, zavisno od toga koji postupak bude zadnji".

3. Pretresno vijeće je pogriješilo što žalioocu nije uračunalo vrijeme provedeno u pritvoru u Njemačkoj prije izdavanja naloga za ustupanje nadležnosti Međunarodnom sudu.

Što se tiče zatraženih pravnih lijekova u vezi s ovom žalbom, oni su kako slijedi:

(1) da se izrečena kazna umanji.

(2) da se izračunavanje minimalne kazne koje je naložilo Pretresno vijeće izmijeni kako bi počelo sa pritvaranjem žalioca u Njemačkoj.

(3) da se žalioocu uračuna vrijeme koje je proveo u pritvoru u Njemačkoj prije izdavanja zahtjeva za ustupanje nadležnosti koji je podnio Međunarodni sud.

Žalba na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. godine

Sada prelazim na žalbu Duška Tadića na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. Podnijeto je šest žalbenih osnova, kako slijedi:

Osnov (1): Pretresno vijeće je pogriješilo time što je preveliku težinu dalo odvratanju pri odmjeravanju odgovarajuće kazne za kršenja međunarodnog humanitarnog prava.

Osnov (2): Pretresno vijeće je pogriješilo u tome što nije dovoljno uzelo u obzir potrebu da se razvije raspon kazni koje bi na odgovarajući način odslikale relativnu poziciju različitih optuženih i njihovu ulogu u događajima u koje su bili umiješani.

Osnov (3): Pretresno vijeće je pogriješilo kada je utvrdilo da činjenica da je žalilac tužilaštvu predao određene materijale nije predstavljala značajnu saradnju u značenju potpravila 101(B)(ii) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda.

Osnov (4): Pretresno vijeće je pogriješilo kada je zaključilo da, kada su svi ostali uslovi jednaki, zločini protiv čovječnosti zaslužuju veću kaznu od ratnih zločina.

Osnov (5): Pretresno vijeće je pogriješilo time što nije dalo dovoljnu težinu praksi izricanja zatvorskih kazni u bivšoj Jugoslaviji.

Osnov (6): Pretresno vijeće je pogriješilo time što žalioocu nije uračunalo u kaznu vrijeme provedeno u pritvoru u Njemačkoj prije nego što je izdat zahtjev za ustupanje nadležnosti Međunarodnom sudu.

U vezi s ovom žalbom, žalilac je zahtijevao sljedeće pravne lijekove:

(i) Da se kazna koju je izreklo Pretresno vijeće smanji.

(ii) Da se žalioocu uračuna vrijeme koje je proveo u pritvoru u Njemačkoj prije nego što je Međunarodni sud podnio zahtjev za ustupanje nadležnosti.

Zaključci Žalbenog vijeća

Nakratko ću pomenuti zaključke Žalbenog vijeća.

Žalba na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine.

Prvo ću se osvrnuti na žalbu na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine.

Što se tiče prvog žalbenog osnova, Žalbeno vijeće smatra da što se tiče tvrdnje žalioaca da je kazna od 20 godina zatvora nepravedna jer je duža od onoga što činjenice u predmetu nalažu, Žalbeno vijeće ne može naći nikakvu pogrešku u primjeni diskrecionog prava Pretresnog vijeća. Na sličan način, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo da je Pretresno vijeće pogriješilo u primjeni svojeg diskrecionog prava u vezi s težinom koju je pripisalo praksi izricanja kazni u bivšoj Jugoslaviji. Žalbeno vijeće takođe nije pronašlo potvrdu posljednjeg žalbenog osnova žalioaca u vezi s kaznom, odnosno, da Pretresno vijeće nije na odgovarajući način u obzir uzelo njegove lične okolnosti. Kazne izrečene u Presudi o kazni od 14. jula 1997. su stoga potvrđene, s time što treba uzeti u obzir i ono šta kasnije bude rečeno o preporučenom minimumu zatvorske kazne i uračunatom vremenu provedenom u pritvoru u Njemačkoj.

Što se tiče drugog žalbenog osnova, Žalbeno vijeće smatra da preporuka Pretresnog vijeća da desetogodišnja minimalna kazna počne da se računa od "datuma izricanja Presude o kazni ili konačnog rješenja po svakoj žalbi, zavisno od toga koji postupak bude zadnji", povlači legitimnu zabrinutost u vezi prava na ulaganje žalbe u skladu s članom 25 Statuta Međunarodnog suda.

Shodno tome, Žalbeno vijeće smatra da je Pretresno vijeće pogriješilo kada je preporučilo da minimalna zatvorska kazna počne da se računa od konačnog rješenja po svakoj žalbi. Međutim, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo da je Pretresno vijeće pogriješilo u sprovođenju svog diskrecionog prava kad je naložilo da preporučena minimalna zatvorska kazna počne od dana izricanja Presude o kazni od 14. jula 1997, niti da je pogriješilo u tome što je naložilo da žalilac nema pravo da mu se u minimalnu zatvorsku kaznu uračuna vrijeme provedeno u pritvoru. Kako bi sačuvalo taj dio preporuke, Žalbeno vijeće preporučuje da optuženi odsluži minimalnu zatvorsku kaznu neće isteći prije 14. jula 2007. godine, odnosno deset godina od izricanja prvobitne kazne.

Što se tiče trećeg žalbenog osnova, Žalbeno vijeće smatra da, prema relevantnom pravilu, žalilac ima pravo na to da mu se u vrijeme provedeno u pritvoru u Njemačkoj uračuna samo onaj period koji je proveo u pritvoru čekajući na prebacivanje na Međunarodni sud. Žalbeno vijeće, međutim, prihvata da krivični postupak koji je protiv žalioaca vođen u Njemačkoj proističe iz istog kriminalnog ponašanja za koje mu se sudi pred Međunarodnim sudom. Shodno tome, Žalbeno vijeće smatra da pravičnost nalaže da se u obzir uzme i period koji je žalilac proveo u pritvoru u Njemačkoj prije nego što je Međunarodni sud formalno izdao zahtjev za ustupanje nadležnosti.

Žalba na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. godine

Sada ću se osvrnuti na žalbu žalioaca na Presudu o kazni od 11. novembra 1999. godine. Što se tiče prvog žalbenog osnova, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo da je Pretresno vijeće dalo neprimjerenu težinu odvratanju kao faktoru pri odmjeravanju odgovarajuće kazne žalioacu. Shodno tome, ovaj žalbeni osnov se odbacuje.

Što se tiče drugog žalbenog osnova, Žalbeno vijeće smatra da Presuda Pretresnog vijeća nije na odgovarajući način uzela u obzir potrebu da kazna odslikava relevantni značaj uloge žalioaca u širem kontekstu sukoba u bivšoj Jugoslaviji. Žalbeno vijeće smatra, da iako je kriminalno ponašanje koje leži u osnovi optužbi za koje je žalilac sada osuđen neosporno odvratno, njegov je položaj u komandnoj strukturi, kada se uporedi s njemu nadređenima, ili samim arhitektima strategije etničkog čišćenja, bio nizak. U okolnostima ovog predmeta, Žalbeno vijeće smatra da je kazna duža od 20 godina zatvora za bilo koju tačku optužnice po kojoj je žalilac osuđen prevelika.

Žalbeno vijeće je stoga preinačilo Presudu Pretresnog vijeća od 11. novembra 1999. i Dušku Tadiću izreklo kaznu od 20 godina zatvora za tačke 29, 30 i 31 optužnice, koja će biti služena uporedo i *inter se* i u odnosu na zatvorsku kaznu koju je ranije izreklo Pretresno vijeće, a koje je Žalbeno vijeće potvrdilo ovom presudom.

Što se tiče trećeg žalbenog osnova, u kojem žalilac tvrdi da je Pretresno vijeće pogriješilo time što je zaključilo da čin predaje određenih materijala tužiocu ne ispunjava standard "značajne saradnje" u okviru značenja Pravilnika, i stoga to nije uzelo u obzir pri odmjeravanju odgovarajuće kazne, Žalbeno vijeće se nije uvjerilo da je iznijeta bilo kakva osnova u pravu ili činjenicama u prilog ovom žalbenom osnovu. Ovaj žalbeni osnov se shodno tome odbacuje.

Što se tiče četvrtog žalbenog osnova (koji je podnjet i argumentovan jedino u odnosu na drugu žalbu), Žalbeno vijeće (uz protivno mišljenje sudie Cassesea) smatra da u pravu ne postoji distinkcija između ozbiljnosti zločina protiv čovječnosti i ratnog zločina. Žalbeno vijeće ne nalazi ni u Statutu ni u Pravilniku Međunarodnog suda nikakvu osnovu za tu distinkciju, kad se oni tumače u skladu s međunarodnim običajnim pravom, i zauzima stanovište da je ta pozicija slična i u Statutu Međunarodnog krivičnog suda. Žalbeno vijeće stoga prihvata ovaj žalbeni osnov.

Što se tiče petog žalbenog osnova, u kojem žalilac iznosi pitanja pokrenuta u okviru prvog žalbenog osnova na Presudu o kazni od 14. jula 1997. godine, Žalbeno vijeće smatra da ne može naći bilo kakvu pogrešku u vezi s diskrecionim pravom Pretresnog vijeća u vezi s težinom koja je data praksi izricanja kazni u sudovima bivše Jugoslavije. Shodno tome, ovaj žalbeni osnov se odbacuje.

Što se tiče šestog žalbenog osnova koji je identičan trećem žalbenom osnovu na Presudu od kazni od 14. jula 1997. godine, Žalbeno vijeće smatra da se interesi pravde zahtijevaju da se žalioocu u kaznu uračuna svo vrijeme koje je proveo u pritvoru u Njemačkoj.

Dispozitiv

Sada ću pročitati operativni paragraf Presude Žalbenog vijeća. On glasi kako slijedi:

Iz gorenavedenih razloga, ŽALBENO VIJEĆE

(1) ODBACUJE prvi osnov žalbe na Presudu o kazni od 14. jula 1997. i POTVRĐUJE kazne koje su žalioocu izrečene Presudom o kazni od 14. jula 1997.;

(2) ODBACUJE prvi, treći i peti osnov žalbe na Presudu o kazni od 11. novembra 1999.;

(3) USVAJA drugi i četvrti osnov žalbe na Presudu o kazni od 11. novembra 1999., pri čemu sudija Cassese ima protivno mišljenje o četvrtom osnovu, PREINAČUJE Presudu o kazni od 11. novembra 1999. s obzirom na tačke 29, 30 i 31 optužnice, i OSUĐUJE Duška Tadića na dvadeset godina zatvora za svaku od tih tačaka;

(4) POTVRĐUJE kazne izrečene Presudom o kazni od 11. novembra 1999. za tačke 8, 9, 12, 15, 21 i 32;

(5) NALAŽE da se kazne izrečene u potparagrafu (3) u gornjem tekstu, kao i kazne izrečene Presudom o kazni od 14. jula 1997. i 11. novembra 1999., a koje su potvrđene potparagrafima (1) i (4) u gornjem tekstu, počnu izdržavati od današnjeg datuma;

(6) NALAŽE da se svaka od kazni izrečenih u potparagrafu (3) u gornjem tekstu izdržava uporedo i *inter se* i u odnosu na kazne izrečene Presudom o kazni od 14. jula 1997. i 11. novembra 1999., koje su potvrđene potparagrafima (1) i (4) u gornjem tekstu;

(7) USVAJA drugi osnov žalbe na Presudu o kazni od 14. jula 1997. utoliko što PREINAČUJE Presudu o kazni od 14. jula 1997. i preporučuje da bi, osim ako nastupe vanredne okolnosti, Duško Tadić trebao izdržavati kaznu najmanje do 14. jula 2007.;

(8) USVAJA treći osnov žalbe na Presudu o kazni od 14. jula 1997. i šesti osnov žalbe na Presudu o kazni od 11. novembra 1999., PREINAČUJE Presudu o kazni od 14. jula 1997. i Presudu o kazni od 11. novembra 1999. time što UTVRĐUJE da Duško Tadić ima pravo da mu se u kazne pomenute u potparagrafu (5) u gornjem tekstu uračuna pet godina, 11 mjeseci i 14 dana, pri čemu to uračunavanje ne utiče na preporuku o minimumu izdržavanja kazne koja je sadržana u potparagrafu (7) u gornjem tekstu.

Shodno tome, žalbe se dijelom prihvataju i djelom odbacuju.

Sudija Shahabuddeen i sudija Cassese dostavljaju svoja izdvojena mišljenja.

Tu se završava posljednji dio Presude.

Zamoliću sekretara da stanama u postupku dostavi primjerke Presude.

Duško Tadić, saslušali ste dispozitiv Presude Žalbenog vijeća na vaše dvije žalbe.

Suština ovog dispozitiva je da ćete služiti kaznu od 20 godina zatvora, ali uz sljedeće posebne uslove:

(a) Što se tiče preporuke Pretresnog vijeća da služite najmanje deset godina zatvora, Žalbeno vijeće je sačuvalo suštinu ove preporuke time što predlaže da služite kaznu zatvora koja neće biti okončana prije 14. jula 2007. godine, odnosno, 10 godina od izricanja prvobitne kazne.

(b) Pod uslovom da se stvarni period izdržavanja kazne ne završava prije 14. jula 2007. godine, u kaznu vam je uračunato ukupno pet godina, jedanaest mjeseci i četrnaest dana koji će biti oduzeti od perioda od izrečenih 20 godina zatvora.

*****